

מ"ת 37990/06/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד גמאל

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 37990-06-22 מדינת ישראל נ' גמאל(עציר)

בפני כבוד השופט חיים פס

מבקשת

נגד

משיב

מדינת ישראל

מחמוד גמאל (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד תום הליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**). ברקע הדברים כתב אישום המייחס למשיב עבירות של חבלה כשהעברין מזוין והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין.

2. כעולה מהחלק הכללי של כתב האישום, עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, נפטר מר נדאל תמימי, אחיה של אם המשיב, קרי דוד המשיב (להלן: **נדאל**) ושיבת השבעה התקיימה באולם "שמש אל עודה" בעיזריה (להלן: **האולם**). החלק הכללי מפרט את הקשרים והיחסים בין האנשים השונים הפורטים בכתב האישום. כך למשל, נלמד שהמשיב, לידא גמאל (להלן: **לידא**), אחמד גמאל (להלן: **אחמד גמאל או אחמד**), גמאל גמאל (להלן: **גמאל גמאל או גמאל**) הם אחים וקרובי משפחה של אחמד תמימי (להלן: **אחמד תמימי או תמימי**). כן, אחמד תמימי ועומאר תמימי (להלן: **המנוח**) הם בני דודים; קוסי תמימי (להלן: **המתלונן**) והמנוח הם בני דודים; מוחמד תמימי (להלן: **מוחמד תמימי**) והמנוח הם אחים; עוד נלמד שבמועד הרלוונטיים לכתב האישום התקיים סכסוך בין המשיב, אחמד וגמאל לבין תמימי.

3. מעובדות כתב האישום עולה שביום 31.5.22 סמוך לשעה 19:40 נסע המשיב יחד עם אחיו אחמד וגמאל ברכב מסוג טוטה ל"ז 12007301 (להלן: **רכב הטיטה**) וחנו את הרכב בחניון האולם (להלן: **האולם**). באותה עת שהו באולם, תמימי, המנוח ופאוזי תמימי- אביו של תמימי (להלן: **פאוזי תמימי**) וניחמו את האבלים במקום. סמוך לשעה 19:40, נכנס המשיב יחד עם אחיו, אחמד וגמאל לאולם וישבו סמוך לפאוזי תמימי. במעמד המתואר לעיל, סמנו המשיב ואחיו בראשיהם לעבר תמימי. משפאוזי תמימי שהבחין בכך, הנחה פאוזי תמימי את תמימי לשבת במקום אחר. תמימי נשאר לשבת במקומו, אולם לא הסתכל לעבר המשיב ואחיו. לפתע, קרא אחמד לעבר תמימי ואמר לו " היי ימניאק מניאק". בתגובה, הפנה תמימי את מבטו לעבר אחמד שביצע תנועה מגונה בידו. נוכח האמור, פנה תמימי אל אחמד בשאלה האם התנועה כוונה כלפיו, אחמד השיב " כן, ואם אתה גבר תבוא בחוץ כי אני לא רוצה לעשות בלאגן".

בהמשך, יצרה לידא קשר עם תמימי ושאלה אותו, האם המשיב והאחים שלה נוכחים במקום. תמימי השיב שהאחים שלה יושבים בסמוך אליו. בתגובה, השיבה לידא: "בע"ה יהיה טוב אמן". לאחר מכן, יצאו המשיב ואחמד מהאולם ושהו ברחבה הסמוכה לאולם (להלן: **הרחבה**). ג'מאל הלך לרכב הטייטה בחניון, על מנת להוציא את הרכב מהחניון. במעמד המתואר לעיל, שהה תמימי ברחבה. בעת ששהו תמימי, המשיב ואחמד ברחבה, ניגש המשיב אל תמימי ובהמשך הצטרף אליו גם אחמד, ושאלו את תמימי מה רצונו. בתגובה השיב תמימי למשיב "קח את האחים שלך ולכו מפה". לשמע דבריו של תמימי, אמר המשיב לתמימי "אתה תירגע". תמימי הסביר שלא התכוון לומר למשיב להירגע וחזר על בקשתו שילכו מהמקום. נוכח האמור, הסתובב המשיב לעבר תמימי, ירק ואמר לו "בני זונות". לאחר מכן, החלו המשיב ואחמד ללכת לכיוון רכב הטייטה בו נהג ג'מאל שהמתין ביציאה מהחניון בצד הרחבה. לשמע דבריו של המשיב, פנה יאזן אבו חלאד (להלן: **יאזן אבו חלאד**) למשיב באומרו: "למי אתה קורא בני זונות?" והלך אחר המשיב ואחמד. באותן נסיבות, אחז יאזן אבו חלאד בידו של המשיב ובה בעת אחז מוחמד תמימי במקל והניפו לעבר אחמד. או אז שלפו המשיב ואחמד כל אחד סכין מאזור המותן באמצעות ידם הימנית וקטטה החלה במקום.

במסגרת הקטטה, רץ המנוח לעבר אחמד כשהוא אחוז במקל והתקרב אליו ויאזן אבו חלאד אחז בתרסיס גז פלפל. כמו כן, באותן נסיבות רצו לעבר המשיב ארבעה אנשים וביניהם מוחמד תמימי כשהוא אחוז במקל. המשיב תחילה צעד לאחור. אולם, בהמשך, החל להסתער לעבר הנוכחים כשהוא מניף את ידו שאוחזת בסכין מספר פעמים. במהלך ההסתערות המשיב הוכה בגופו. באותן נסיבות, רץ אחמד לעבר רכב הטייטה והמנוח איגף אותו מסביב. בהמשך, בנסיבות שאינן ידועות למאשימה, נדקר המנוח ונפל. מיד ובסמוך, התרומם המנוח על רגליו והחל לרוץ לעבר מרכז הרחבה. באותן נסיבות, רץ המתלונן לכיוון הרחבה ונתקל במנוח בעודו מתמוטט לרגליו באמצע הרחבה ומתבוסס בדמו. המתלונן התבונן במנוח ומיד לאחר מכן פנה לעבר אחמד שהיה בסמוך למשיב. בנסיבות אלו, דקר המשיב את המתלונן במוותנו השמאלית. מיד לאחר מכן, הסתער המשיב פעם נוספת לעבר הנוכחים במקום כשהוא מניף את ידו הימנית שאוחזת בסכין. בהמשך, נמלט המשיב מהמקום ביחד עם אחמד, וג'מאל אסף אותם באמצעות רכב הטייטה בה נהג, תוך שנזרקו לעבר הרכב אבנים. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמה למתלונן חבלה בדמות של דקירה במוותן.

4. הצדדים הגישו את עיקרי טיעוניהם בכתב ותיק החקירה הוגש אף הוא לעיונו של בית המשפט.

5. ב"כ המבקשת טענה שקיימות ראיות לכאורה והפנתה בעניין זה להודעות שנגבו מהמתלונן ומהמעורבים (ראו פירוט בעיקרי טיעון ב"כ המבקשת); עוד הפנתה לסרטוני מצלמות האבטחה ובהם מצלמות אבטחה שסומנו 2 ו- 13 ; לוחות צילומים מתוך הסרטונים (ראו בעיקרי הטענות), בין היתר, לצילום 4 במסמך ב' בו ניתן לראות את המשיב ואחמד שולפים דבר מה מהמותן. בנוסף, טענה כי צפייה במצלמה 2 מתעדת את האירוע מכיוון אחר ומשלימה את התמונה בנוגע לאירוע; צילום 2 ממסמך ט' , בו ניתן לראות את המשיב אחוז בחפץ חד בידו; מסמך י' שהינו דו"ח צפייה ממצלמות 2 ו- 13 תוך שהמבקשת חידדה שמדו"ח זה ניתן ללמוד שבאף שלב המשיב לא הרים דבר מה מהקרקע-דבר השולל את גרסתו של המשיב שייתכן שהרים "חתיכת ברזל" מהקרקע; דו"חות צפייה; תמונת דקירת המתלונן; מסמכים רפואיים של המתלונן וכיוצא ב. באשר לגרסת המשיב, טענה שמדובר בגרסה משתנה והפנתה לדבריה באשר לשינויים שעולים מגרסת המשיב. עוד הוסיפה כי בעניינו של המשיב לא מתקיימת טענת הגנה עצמית מאחר שהמשיב אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לעניין זה ונימקה את הטעמים לכך (סעיף 29 לטיעוניה). בסיכומו של דבר, טענה שמאחר שמתקיימות ראיות לכאורה ובהעדר התקיימות סייג לאחריות פלילית, מסוג הגנה עצמית, כטענת המשיב,

וכן מאחר שמתקיימת מסוכנות גבוהה מצד המשיב, שכן מדובר במשיב בעל עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות קודמות לרבות בעבירות אלימות, שנוהג באליומות שוב ושוב ואינו נרתע מהליך הפלילי. אשר על כן, לדידה, לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ועתרה לעצור את המשיב עד תום הליכים.

6. ב"כ המשיב, טען בראשית טיעונו שלא קיימות ראיות לכאורה ולחלופין ככל שקיימות ראיות לכאורה, הרי שעומדת למשיב טענת הגנה עצמית. ב"כ המשיב פירט באריכות תוך שהתייחס לכל אחת מהראיות עליהן תומכת המבקשת את יתדותיה. לשיטתו של ב"כ המשיב, לא ניתן לבסס את הראיות על הודעות המתלונן או המעורבים, הן באשר לזהות הדוקר והן באשר להחזקת הסכין על ידי המשיב. בעניין זה הפנה, בין היתר, להודעת המתלונן, קוסי תמימי שממנה עולה, לדבריו, שלא ניתן לבסס את זהות הדוקר, שכן הנ"ל אינו יודע בוודאות מי דקר אותו, לא זיהה את הדוקר לאחר שהוצגה לו תמונתו ואף טען שתחילה הדוקר היה עם כיפה, ואחר כך טען שהדוקר היה עם כובע. בנוסף, טען ב"כ המשיב שטענת המתלונן שלפיה לא נקט בפעולות אקטיביות אינה עולה בקנה אחד עם הראיות (סעיף 4 לעיקרי טיעון ב"כ המשיב). עוד הפנה להודעות מעורבים נוספים שהקטינו את חלקם באירוע (ראו עיקרי טיעון ב"כ המשיב); באשר להחזקת סכין על ידי המשיב הפנה להודעת פאוזי תמימי שבעניינה טען ב"כ המשיב שהנ"ל לא ראה מי דקר את המתלונן ואף לא זיהה את תמונת המשיב. בהקשר האמור, לדידו, בנסיבות אלו, הנ"ל לא יכול להגיד בוודאות שהמשיב החזיק סכין בידו; הודעת מחמד תמימי (אחיו של המתלונן), לדידו של המשיב לא ניתן לבסס ראיות על עדותו מאחר שהנ"ל לא ראה את המשיב מחזיק בסכין או תוקף את המתלונן ורק לאחר צפייה בסרטונים הוסיף פרטים, אותם לא קלט וראה בזמן אמת; באשר למצלמות האבטחה מספר 13-הפנה ב"כ המשיב לדו"ח צפייה מפורט ביחס לצילומי המצלמה שהוגש בדיון שהתקיים ביום 3.7.22. בנוסף, טען שבניגוד לעמדת המבקשת, לא ניתן לראות את רגע הדקירה. כמו כן, טען שלא ניתן לראות את המשיב מכה את המתלונן ואף נראה שהמתלונן רץ לעבר המשיב; ביחס למצלמה 2 - טען שהגם שהזירה מצולמת מזווית אחרת, אותן נסיבות מתקיימות גם פה והפנה לתמונה שסומנה א' שלדבריו קיימת טעות בזיהוי החשוד בצילום זה; עוד הפנה לדו"ח צפייה המסומן יא', לצילומים 6, 9, 14, 18 ומהם ביקש ללמוד שלא קיימת תמונה אחת בה ניתן להגיד באופן וודאי שהמשיב החזיק בידו סכין. בהקשר האמור, טען "שככל הנראה" כדברי המבקשת, אינו מספיק על מנת להציג בפני עדים שהמשיב החזיק בידו סכין, כשאלה לא קלטו את זה בזמן אמת, אלא רק לאחר שהחוקרים אמרו להם והראו להם. עוד טען ב"כ המשיב כי באשר לגרסת המשיב שלפיה לא הרים דבר מהקרקע, הפנה למסמך ! (פסקאות 5 ו-6) שמהן לומדים שאין קשר מלא עם המשיב במספר שניות ולכן לא ניתן לשלול את גרסת המשיב שיכול להיות שהרים משהו מהקרקע. באשר למסמך כד' - טען ב"כ המשיב שממסמכים אלו לא ניתן להבין את הפציעה גודלה וחומרתה; עוד הפנה ב"כ המשיב למסמכים רפואיים נוספים של המשיב ואחיו (מסמך כח', כט, כה, 10); באשר לגרסת המשיב, טען ב"כ המשיב שהמשיב הסגיר את עצמו והודה בחקירתו שתקף את מי שתקף אותו בידי, תוך שהגן על עצמו. ב"כ המשיב אף התייחס לטענות ב"כ המבקשת, בהן טען שהמשיב לא שינה את גרסתו. כמו כן טען שהמשיב עומד בקריטריונים של הגנה עצמית ופירט את הטעמים לכך תוך שצירף תמונות מהאירוע בתימוכין לטענותיו. באשר לעילת המעצר, טען שטענת המבקשת שבאירוע זה אדם מת אינה מיוחסת למשיב. זאת ועוד, טען ב"כ המשיב שככל שהמסוכנות מהמשיב הינה גבוהה כיצד ייתכן שהאדם החשוד ברצח שוחרר ואילו המשיב עצור למעלה מחודש ימים. בנסיבות אלו, טען כאמור שלא קיימות ראיות לכאורה ולחלופין טען שככל שיש כאלו, עומדת למשיב טענת הגנה עצמית כפי שפירט בעיקרי הטיעון. לאור האמור, עתר לקבוע שלא קיימות ראיות לכאורה ולהורות על שחרורו של המשיב לאלתר בתנאים אותם יקבע בית המשפט, כאשר ציין שקיימת חלופת מעצר יציבה וראויה שהינה אותה חלופה בה שוהה אחיו של המשיב החשוד ברצח, שטרם הוגש נגדו כתב אישום.

7. תמצית הראיות הצריכות לעניין

א. הודעות

1. **הודעת אחמד תמימי מיום 31.5.22 (מסומנת 3) -** מהודעתו עולה שנסע לעזרייה לניחום אבלים ביחד עם אביו פאוזי תמימי ובן דודו- עמאר תמימי, כשהגיעו לאולם, בו התקיימה ישיבת האבלים, התפזרו כל אחד בפינה אחרת, ולאחר חצי שעה ראה בחורים שנכנסו וישבו קצת ואז יצאו החוצה (ש' 3). פתאום, שמע צעקות, יצאו החוצה וראו קטטה, אנשים צועקים אחד על השני ואז אחד הבחורים שהיו שם עם חולצה שחורה פתח סכין ודקר את עמאר "מתחת ללב". עוד מסר, **"אני חושב שזה היה שתי דקירות לא אחת"** (ש' 3) ואז מלא אנשים באו. עוד עולה מהודעתו שהיו שלושה בחורים עם סכינים שהתחילו לאיים על כולם עם סכינים ופצעו שם מישהו שלא קשור ביד, ואז מישהו מהשלושה ברח לחנייה הביא את רכב הטויוטה CHR לבנה עם לוחית זיהוי ישראלית ואז הוא ניסה לפזר את האנשים עם הרכב, נתן גז לעבר אנשים והם ברחו ואז אנשים התחילו לזרוק על הרכב אבנים והרכב התחיל להיכנס באנשים וברכבים ואז הוא ברח משם וזהו, ואני הזמנתי אמבולנס (ש' 3). לשאלת החוקר, מי החשודים הללו, השיב **"אני יודע שהם ירושלמים, הם מוכרים לי בפנים אבל אני לא יודע איך קוראים להם"** (ש' 9). עוד מסר ששניים מהם היו עם קרחת ואחד היה עם קוצים, שניים לבשו חולצות שחורות עם ג'ינס ואחד מהם היה כובע ואחד עם חולצה לבנה (ש' 11). לשאלת החוקר, האם רק אחד דקר את עמאר, השיב **"אני לא בטוח, אבל ראיתי אחד, לא שמתי לב שהוא נדקר עד שראיתי את הדם"** (ש' 19).

2. **הודעת אחמד תמימי מיום 8.6.22 (מסומנת 40) -** מדובר בהודעת בה הוא נחקר תחת אזהרה. בהודעה זו מסר שאחמד סרחאן הוא בן דוד שלו (ש' 5), ושהיה בקשר רומנטי עם לידא, אחותו של אחמד ושל המשיב, ומסר שרצה להתחתן איתה, ואף פנה לאביה על מנת לבקש את ידה, וזה אמר לו שאם הוא חפץ בכך- שיארגן חצי ק"ג זהב. הוריו של תמימי, לא רצו שהנ"ל יתחתן איתה, וסיפר שמדובר על סיפור שהתרחש לפני כשנתיים וחצי. עוד הוסיף, שמאחר שהיה מאוהב בה, וחרף העובדה שמשפחתו סירבה לקבל אותה התעקש וניסה לקבל את ידה פעם נוספת ואביה קבע עמו פגישה ואמר לו שהם יחתמו חוזה שהוא חייב חצי ק"ג זהב, והנ"ל הסכים. באותו יום שקבעו להיפגש, אביו נכנס לבית חולים, והנ"ל לא יכול היה להגיע לפגישה והוכיח להם שהוא בבית חולים. בסופו של דבר, הנ"ל ולידא נפרדו. בחודש 11/21, אחמד התקשר אליו ואמר לו שהוא מעוניין לפגוש אותו ואמר לו לבוא לכפר עקב. מנגד, לידא אמרה לו לא ללכת שכן האחים שלה מחפשים לפגוע בו (עמ' 4, ש' 5). לכן, הנ"ל לא הלך והסיפור החל להתקרב, חרף זאת לידא ואחמד תמימי היו בקשר. לפני חודש נפגשו שוב בניחום אבלים ופגש באחים שלה, וטען שלא יכל להסתכל להם בעיניים לאור הבלאגן שעשה. לאחר מכן, מסר שפגש בהם שוב ביום שני בניחום האבלים כשהגיע עם דוד שלו עומר, אביו של הנרצח, אחיו של הנרצח- מוחמד ואביו, ארבעתם נכנסו לשם ומסר שראה את ג'מאל, אחיה של לידא, יושב בצד ומחכה ואף אמר לו שלום והוא עשה לו "ככה בראש". לאחר מכן, בן דודו, מוחמד, אחיו של עמאר, אמר לו שהוא מעוניין להתפלל במסגד והשניים יצאו, כאשר הוא ישב על כסאות הישיבה מחוץ למסגד ומוחמד נכנס להתפלל במסגד. בזמן שישיב ושיחק בפלאפון, לפתע ג'מאל, אחיה של לידא, הגיע התקרב אליו שלף כיסא והעיף אותו עליו. הנ"ל תפס את הכיסא ואמר לג'מאל שיבחר מקום אליו הנ"ל יבוא ושלא יעשה את זה ליד אנשים

כדי שלא יתחילו לשאול שאלות, או אז הגיעו אחד אחד ומחמוד ותקפו אותו במכות קלות בבעיטות, כאפות. הנ"ל מסר שהיה בשוק ונכנס ישר למסגד, שטף פנים והסתכל אם יש סימנים כשמטרתו שאנשים לא ישאלו שאלות. עוד הוסיף שלאחר שכן דודו סיים להתפלל ולא מצא אותו מאחר שהיה בשירותים, הנ"ל התקשר אליו ואמר לו לבוא אליו וסיפר לו את אשר אירע וביקש ממנו ללכת עמו לבית המרקחת לרכוש טיפות עיניים מאחר שעינו הייתה אדומה. לאחר מכן, חזרו לניחום אבלים וישבו היכן שישבו מקודם ולאחר כחצי שעה אביו סיפר לו את שאירע והנ"ל סיפר לו שתקפו אותו וביקש להמשיך הלאה. הנ"ל חזר לתחילת האירוע ומסר שביום האירוע לאחר שהגיעו והתיישבו ארבעתם כאמור לעיל והתיישבו בפינה השמאלית, כעבור 10 דקות נכנסו האחים ג'אמל אחד אחד ומחמוד והתיישבו ליד אביו וסימנו לו עם הראש "כאילו חכה מה יהיה" ואביו שראה את הסימון עם הראש אמר לו לקום ולשבת במקום אחר. אולם, הנ"ל החליט להישאר במקומו וישב ולא להסתכל לעברם. לפתע, אחד קרא לו "היי ימניאק מניאק", הנ"ל הסתכל אליו, ואחמד עשה לו אצבע משולשת, הנ"ל שאל אותו אם עשה את זה לו, ואחמד אמר לו "כן אם אתה גבר תבוא בחוץ כי אני לא רוצה לעשות בלאגן". הנ"ל הוסיף שקמו להתפלל ובאמצע התפילה, **לידא התקשרה אליו ושאלה אותו האם האחים שלה הגיעו, הנ"ל השיב שכן, והיא אמרה לו אם אתה אוהב אותי תעזוב את המקום, אל תריבו.** הנ"ל הבטיח לה שלא יריבו, ואז יצא החוצה. ואינו זוכר אם הם יצאו ראשונים והוסיף שמחמוד נחשב האח הרגוע, איתו ניתן לדבר. הנ"ל אמר למחמוד מה? ומחמוד השיב לו "מה אתה רוצה?" לאחר מכן, האח אחד אחד שעמד בצד בא אליו ואמר לו "מה אתה רוצה?" והנ"ל אמר לו "מה אתה רוצה?" ואמר לו "קח את האחים שלך ולכו מפה" לאחר מכן, אחמד פנה אליו ואמר לו אתה תירגע, והנ"ל אמר לו שלא התכוון לומר לו שיירגע וחזר על כך שייקח את האחים שלו ושילכו ומוחמד הסתובב ואמר "בני זונות" והוסיף שאז החל הבלאגן וראה אנשים עם מקלות ואז שלושתם פתחו סכינים (עמ' 6). פתאום ראה מישהו על הרצפה כשירד הרבה דם. דוד שלו שאל אותו מי זה? הנ"ל הסתכל וראה את עמאר וישר שלף את הטלפון והזמין אמבולנס. עוד מסר "ראיתי את אבא שלי עם מקל מפחיד אותם, ניסיתי למשוך את אבא שלי. הם ברחו ואני רצתי אחרי הרכב למטה". אחמד היה עוד מחוץ לרכב לא הצליח לעלות ואז רצתי אחריהם, הם עלו לרכב וברחו". הנ"ל חזר לאירוע לראות מה קורה עם עמאר. מסר שהמטרה לקחה אותו למסור עדות ובעדותו הקודמת מסר שאינו מכיר אותם כי לא רצה שיהיה בלאגן. אבל עכשיו לאחר שעמאר מת בחר למסור את הגרסה. עוד הוסיף שבכל הזמן הזה היה בקשר עם לידא. לשאלת החוקר, האם ראה מי דקר את עמאר? השיב "מולי היה מחמוד וג'מאל ומצד שמאל בכניסה לחניון היה עמאר ואחמד א אני יודע שזה אחמד ...". אבל הוסיף "שאני לא אומר שזה במאה אחוז" (עמ' 6, ש' 7). עוד הוסיף, "שלושתם היו עם סכינים. פתחו את הסכינים באותו רגע. הסכינים היו בתחתונים" (עמ' 6, ש' 11). מסר שלבש באירוע חולצה שחורה עם צווארון, מכנס ג'ינס ונעלי בלנסטון בצבע אפור כהה (עמ' 6, ש' 13) ושחלקו באירוע היה למשוך את המקל מאביו שניסה להרביץ. לאחר מכן, הוצגה לו תמונה והנ"ל נשאל מיהו האדם בחולצה שחורה עם הכיתוב ומסר שמדובר ביאזן תמימי (עמ' 8, ש' 28-29). לשאלת החוקר מדוע יאזן משך את מחמוד, השיב "כי הוא ירד ואמר בני זונות אז אני שמעתי אותו אומר למי אתה אומר זונות יבן אלף של זונות?" (עמ' 8, ש' 41). לאחר מכן הוצג לו סרטון מצלמה 2 והנ"ל התבקש לסמן היכן נמצא והשיב שהוא נשען על הרכב ומחמוד (המשיב) מגיע אליו (עמ' 9, ש' 47).

3. הודעת אחמד תמימי מיום 16.6.22 (מסומנת 56)- בהודעה זו חזר על גרסתו למה שקרה ביום האירוע, והוסיף שכשישבו באולם אביו הבחין שהוא מסתכל על האחים ואמר לו לקום ולצאת החוצה, אבל הנ"ל

נשאר במקומו. עוד הוסיף שאחמד אמר לו משהו כמו "התקרב הזמן שלך" בערבית "קרבת", והנ"ל השיב לו בערבית "מא תקון אלא מנק", שבתרגום חופשי שאינו מפחד ממנו, ואחר כך אחמד עשה לו אצבע משולשת. עוד הוסיף שבני הדודים שלו ראו את זה וזה הרגיז אותם, דראר ומוחמד הם אלו שראו את התנועה הזאת. אחר כך, קמו לתפילת הערב, לאחר התפילה דראר שאל אותו מה יש להם. הנ"ל אמר שהם רוצים לעשות בלאגן וציין כי דראר יודע את פשר הסכסוך. לאחר התפילה הנ"ל עמד ליד הדלת הכניסה של האולם ומסר שהם (האחים) עמדו שם והסתכלו לכיוון שלו ואז דודו, עומר בא אמר לו מה יש והנ"ל אמר שהכל בסדר. הנ"ל רצה לצאת החוצה כדי לצאת החוצה עם מישהו מהם ולהגיד שיעזבו הכל כי יש פה משפחה וסוכת אבלים ויצא החוצה נשען על הרכב, כשהלך בגפו. הם (האחים) באו מאחוריי ועמדו מולי והמשיכו להסתכל עליי, מחמוד שאל אותו מה הוא רוצה? הנ"ל אמר לו מה הוא רוצה. המרחק ביניהם היה 2-3 מטרים. מחמוד התקרב אליו והנ"ל אמר לו קח את האחים שלך ולכו מפה. וחזר על הגרסה שמחמוד חשב שהנ"ל אמר לו תירגע. הנ"ל המשיך שאנשים התקהלו ובאו להסתכל. מחמוד קילל, יאזן משך אותו ביד ואמר לו למי אתה אומר "בני זונות" ואז האחים פתחו סכינים (ש' 2) וחזר על גרסתו לרקע לפתיחת התגרה ביניהם.

4. הודעת פאוזי תמימי מיום 31.5.22 (מסומנת 4) - מהודעתו עולה שהגיע לניחום אבלים של בן דודו נדאל

באולם "שמאס אל עודה" בעזרייה. כשהגיעו בני משפחת סרחאן - אחמד, מוחמד וג'מאל עשו אצבע משולשת לבנו אחמד תמימי שישב באולם. עוד סיפר על האירוע שהתרחש לפני חודש בו אחמד תקף את בנו, ועל סירובו לנישואי בנו עם אחות המשיב, כאשר לדבריו משם החלו הבעיות. מסר שאחרי תפילת הערב כשנמסר לו שיש ריב יצא מחוץ לאולם וראה את הנרצח בשם עמאר תמימי על הרצפה, כשקבוצת אנשים אמרה לו שאחמד סרחאן הוציא סכין ודקר אותו (עמ' 2, ש' 5). עוד עולה מהודעתו שראה את שלושת החשודים עם סכינים ארוכים ועוד בחור שמצטרף אליהם שירד מרכב הטיוטה והוסיף שארבעת החשודים עלו על הרכב וברחו, והמשפחה ניסתה לעצור את הרכב (עמ' 2, ש' 7). לדבריו, המרחק בינו לבין החשודים היה בין מטר וחצי לשני מטרים (עמ' 2, ש' 9). מסר שאחמד לבש מכנס שחור עם פס לבנה בחולצה, שני האחרים מכנס וחולצה שחורה קצרה ואת הרביעי לא ראה כיון שנהג (עמ' 2, ש' 11). לאחר מכן הוצגה לו תמונה שסומנה א.ד. 1 (כשבתמונה מדובר באחמד סרחאן) ושאל מי בתמונה והנ"ל השיב שאינו מכיר (עמ' 2, ש' 15). לאחר מכן הוצגה לו תמונה א.ד. 2 (כשבתמונה מדובר בג'מאל) ושאל מי בתמונה והשיב שמדובר באחמד (עמ' 2, ש' 17) ובהמשך נשאל מי בתמונה שסומנה א.ד. 3 (כשבתמונה מדובר במחמוד, המשיב) והשיב מדובר בג'מאל (עמ' 2, ש' 19). נשאל האם ראה את מי שבתמונה (כאמור מדובר באחמד) עם סכין והשיב שכן אבל אינו יודע אם הוא הבן של סרחאן (עמ' 2, ש' 37). לאחר מכן, נשאל האם ראה את הדמות שבתמונה א.ד. 2 עם סכין ביד (כאמור מדובר בג'מאל) והשיב שכן ואמרו לי שזה מי שפגע בעמאר (עמ' 3, ש' 41). עוד עולה מהודעתו שלא ראה את הרגע שדקרו את עמאר ורק שמע על כך מהמשפחה וכמובן באותו אחד שהתחיל את הבעיות ועשה את האצבע המשולשת לבן שלי אחמד (עמ' 3, ש' 43) לאחר מכן, נשאל האם ראה את הדמות שהוצגה לו בתמונה א.ד. 3 עם סכין ביד והשיב שכן (עמ' 3, ש' 45). עוד מסר שלא ראה מי דקר את קוסאי (עמ' 3, ש' 55).

5. הודעת המתלונן קוסאי תמימי מיום 1.6.22 (מסומנת 7) - מהודעתו עלה שהיה בהלוויה של נדאל,

כשבסביבות השעה 20:30 יצא לעשן עם כמה חברים וראה אנשים רצים לכיוון הירידה. יצא עם חבריו

לשם, כשהגיע לשם ראה את המנוח רץ אליו ומבקש עזרה ואז פתאום נפל מול עיניו. הנ"ל צעק ושאל מה קרה ובאותו הרגע הרגיש שדקרו גם אותו והוסיף "אני לא יודע מי דקר אותי, היה שם בן אדם אחד עם סכין שאני לא מכיר. יחד איתו, עם הדוקר היו עוד שלוש או ארבעה אנשים שגם אותם אני לא מכיר" (עמ' 1, ש' 12-15). עוד ציין שהיה להם גז מדמיע שהם שהשפריצו על כולם ואז מסר שהם (החשודים) עלו על הרכב הטיוטה לבנה ונמלטו מהמקום "ושהם זרקו עליהם אבנים. מהאבנים נשבר להם החלון האחורי" (עמ' 1, ש' 17-19). מהודעתו עלה כי לא הלך מכות עם התוקפים (עמ' 1, ש' 23). עוד מסר "לא ראיתי את הסכין, הרגשתי את המכה של הסכין בגב שלי, ראיתי אותו רץ ומסתכל מבוהל. הבנתי שזה הוא. הוא רץ ישר לאוטו" (עמ' 2, ש' 17-19). עוד הוסיף שאותו אחד נכנס לדלת במושב האחורי מאחורי הנהג, וראה בוודאות עוד אחד או שניים יושבים מקדימה, כאשר הוא נכנס למושב האחורי (עמ' 2, ש' 22-24). עוד ציין שלדוקר הייתה כיפה על הראש (עמ' 3, ש' 4-5) הוצגו לו תמונות התוקפים ולא זיהה והוסיף שאחד התוקפים נפגע בכתף או בחלק העליון של גופו (עמ' 3, ש' 12-13) והוסיף שלאחיו מוחמד יש סרטון של הבחור שדקר אותו.

6. **הודעת המתלונן קוסאי תמימי מיום 2.6.22 (מסומנת 16)** - בהודעה זו מסר שביום האירוע לבש חולצה בצבע שחור בגב ולבן בחזה עם פס אדם (עמ' 1, ש' 9). הוצג בפניו סרטון והחוקר חתך את הדמות בסרטון והנ"ל זיהה עצמו בסרטון (עמ' 1, ש' 11) וכן בתמונה שהוצגה לו (עמ' 2, ש' 13-18). בהמשך, הוסיף שלאחר שראה את בן דודו שכוב על הרצפה עם דם, "ראה את אלו רצים ויוצאים מהחנייה, אז רדפתי אחריהם, ופה קיבלתי דקירה בסכין" (עמ' 3, ש' 20). לשאלת החוקר מי דקר אותו השיב "אחד מאלו השניים שרואים בסרטון, אני לא יודע מי זה" (עמ' 3, ש' 22), והוסיף "זה הדמות עם הכובע, הוא זה שדקר אותי" (עמ' 3, ש' 24). בהמשך, הוסיף שדקר אותו בגב התחתון בצד שמאל (עמ' 3, ש' 26). לאחר מכן, הוצגו לו תמונות החשודים והנ"ל אמר שאינו מכיר אותם וזיהה אותם כמי שהשתתפו בקטטה (ראו, עמ' 4, ש' 49; עמ' 5, ש' 55; עמ' 6, ש' 62). עוד הוסיף שמי שדקר אותו היה מי שהיה עם הכובע, אבל "אני לא יודע איזה אחד מהם" (עמ' 6, ש' 66) ולא ראה את הפנים שלו (עמ' 6, ש' 68).

7. **הודעת מחמד תמימי מיום 1.6.22, אחיו של המתלונן (מסומנת 8)** - מהודעתו עלה שהגיע עם אחיו קוסאי להלוויה של נידאל, יצאו לעשן הוא וקוסאי בחוץ ואז ראו בחורים רצים למטה ולא הבינו מה קרה, אז הם רצו למטה לברר מה קרה. כשהגיעו למקום ראו את עמאר נופל והוסיף שניתן לראות זאת גם מהסרטון ששלח לו. קוסאי שאל מי עשה זאת לעמאר והבחור שדקר את קוסאי עמד לידו ולא הבינו שזה הוא. עוד הוסיף שלדעתו מדובר באותו אחד שדקר גם את עמאר וציין שראה שיש לו משהו ביד סכין או מברג (ש' 14) והוסיף שיחד איתו היה בחור נוסף שריסס עלינו גז מדמיע ורואים אותו בסרטון בורח למטה. עוד מסר שראה את זה שריסס גז מדמיע וזה שדקר בורחים לרכב מסוג טיוטה (ש' 17-19) והוסיף שחיכו להם עוד שניים ובהמשך מסר שזה שריסס עלה לרכב ראשון והתיישב מאחורי זה שישב ליד הנהג (ש' 20-21) וזה שדקר ברח ברגל (ש' 21) ואז הוסיף שהם זרקו אבנים. עוד מסר שזה שדקר חטף אבן בחלק העליון שלו (ש' 25).

8. **הודעת מחמד תמימי מיום 2.6.22, אחיו של המתלונן (מסומנת 17)** - בהודעה זו מסר שלאחר שהוא

וקוסאי הבחינו בעמאר קוסאי שאל מי עשה את זה ומה קרה? "קוסאי היה במקרה ליד מחמוד סרחאן ושאל מה קרה? מי דקר אותו? ומחמוד בתגובה דקר את קוסאי בצד שמאל בגב התחתון" (עמ' 1, ש' 1). והוסיף, "אני באותו רגע הייתי כ-3 מטרים מקוסאי, עמדתי על יד עמאר, אבל הסתכלתי לכיוונו של קוסאי ואני ראיתי את התנועה שמחמוד עשה, אבל לא הבנתי שזה דקירה, חשבתי שזה מכה. אז אני רצתי לקוסאי ומשכתי אותו לאחור, וקוסאי מחזיק ביד את המקום, ובשלב שקוסאי הוריד וסיבב את היד שלו ואני ראיתי דם על היד, אז הבנתי שזה בעצם דקירה. אני גם ראיתי את אחמד יוצא מתוך החניון כאשר אחמד מנפנף בסכין, סוג של תנועה כדי להרחיק את כל מי שמנסה להתקרב" הנ"ל מסר שבשלב מסוים, כולם עלו על הרכב, טויטה לבנה ונסעו מהמקום. הנ"ל הוסיף שהאחרון שעלה לרכב זה היה אחמד שישב במושב באחורי שאחרי הנהג. מהודעתו עולה שהנ"ל לא הכיר אותם לפני האירוע ואת השמות ידע רק לאחר האירוע מבני משפחה אחרים שהם קרובים אליהם. כמו כן, הסתכל בסרטונים שפורסמו בחדשות וידעו שאחמד דקר את עמאר ומחמוד הוא שדקר את קוסאי (עמ' 2, ש' 3). לשאלת החוקר, האם ראה סכין ביד של אחמד השיב שראה חפץ כלשהו שנופף בו אבל לא יכול להגיד בוודאות שזו הייתה סכין (עמ' 2, ש' 5). כמו כן, השיב שגם לא ראה בוודאות שמחמוד החזיק סכין, אלא שראה שהוא מחזיק חפץ ביד (עמ' 2, ש' 7). הוצג לנ"ל הסרטון ובשלב מסוים הנ"ל עצר ואומר כי זה רגע הדקירה של קוסאי (עמ' 4, ש' 24-25).

9. הודעת אחמד גמאל (חשוד 1) מיום 1.6.22 (מסומנת 12)- מהודעתו עלה שהלכו ללוויה של נדאל ביחד עם מחמוד וג'מאל ולאחר 10 דקות יצאו מהאולם שבו התרחשה ישיבת ניחום האבלים. אחיו ג'מאל הלך להביא את הרכב מהחניון, כאשר הוא ואחיו, מחמוד (המשיב) חיכו לו, ופתאום התחילו איתם מכות 50 אנשים והוא קיבל סכין ביד וברגל והוסיף שריססו אותם בגז פלפל (עמ' 1, ש' 5) והכו אותם "וברוך השם יצאנו משם בזול באוטו הטיטה זרקו עלינו אבנים. ג'מאל נהג באוטו, אני ישבתי מאחורה עם אח שלי מחמוד ורדפו אחרינו עד הכביש" (עמ' 2, ש' 5). הוסיף שהלכו לטרם בתלפיות ומשם הלכו לבית של אחיו, ג'מאל בצור באהר, וכשהתעוררו בבוקר שמע שביתו בכפר עקב נשרף, משם הלכו לבית אביו בבית צפפא אבל לא עשו כלום, בהמשך שמע שמישהו מת אבל לא יודע מה השם שלו (עמ' 5, ש' 2). טען שאין לו סכסוך עם מישהו ממשפחת תמימי (עמ' 3, ש' 31) ושתקפו אותם מאחר שיש להם בית בסילוואן שמכרו אותם ליהודים (עמ' 3, ש' 33). לשאלת החוקר האם היה עליו סכין שמר על זכות השתיקה (עמ' 4, ש' 49). בהמשך, לשאלת החוקר, האם היה עליו חפץ אחר ביד השיב "אולי תפסתי משהו מהרצפה להגן על עצמי" (עמ' 4, ש' 51) בהמשך החקירה החליט לשמור על זכות השתיקה (עמ' 6-8). הודעותיו האחרות בהן החליט לשמור על זכות השתיקה (מסומנות 12,24,27,33,43,50,51).

10. הודעת גמאל גמאל (חשוד 3) מיום 1.6.22 (מסומנת 13)- מהודעתו עולה שלאחר שיצא להביא את הרכב תקפו אותו אנשים ורססו אותו בגז פלפל, כאשר הוא היה ברכב והוא ראה שאנשים תקפו את האחים שלו, וירד מרכבו, והוסיף שהאנשים היו עם סכינים ואלות וצעקו "תרצחו אותם". הנ"ל ירד מהרכב כדי להדוף אותם מהאחים שלו, כשחזר לרכב, האחים שלו ברחו רגלית ותוך כדי קיבלו מכות, כשהוא היה ברכב ושברו לו את הרכב. עוד מסר שבהמשך האחים שלו עלו לרכב, והם נסעו לטרם בתלפיות דרך חברון (עמ' 4, ש' 26). לדבריו, הרקע לתקיפה היה על כך שהם נחשבים לבוגדים (עמ' 4,

ש' 32). מסר שאחמד נדקר ברגל ובאצבע ומחמוד קיבל מכה בכתף (עמ' 4, ש' 40). [הודעות נוספות (מסומנת 21)- מהודעה זו עולה שהיה עם אחיו בטרם ולאחר שהוצג לו פלט מחת"ק לפיו שבוצע מטלפון שיחת טלפון לאחמד בתאריך 31.5.22 בשעה 22:02, הנ"ל השיב שלא דיבר איתו (עמ' 4, ש' 18) ושהטלפון שלו נפל שם ולא היה איתו (עמ' 4, ש' 20) ואינו יודע מי ביצע שיחה מהטלפון שלו (עמ' 4, ש' 24); הודעה מסומנת 23; הודעה מסומנת 33; הודעה מסומנת 35; הודעה מסומנת 44, שבה מכחיש שמכיר את אחמד תמימי. הכחיש שהייתה לו סכין וגם לאחיו.

11. **הודעת ערר נאהד מיום 2.6.22 (מסומנת 18) -** בהודעתה זו מזהה את האחים שלה בסרטון שהוצג בפניה. כך למשל מזהה את מחמוד בכובע שחור (עמ' 2, ש' 29, עמ' 3, ש' 32).

12. **הודעת אבו חאלד יאזן מיום 8.6.22 (מסומנת 41)-** מהודעה זו מסר שהקשר שלו לעמאר תמימי שנרצח, הוא שהנרצח הוא בן דוד של אבא שלו. מסר שלפני שנכנס לניחום האבלים, לאחר שחנה את רכבו בכביש למטה, הגיע וראה את בן דוד שלו עמאר על הרצפה (עמ' 2, ש' 11-17). לשאלת החוקר עם מי עמאר רב השיב "אני יודע מי הרגו אותו זה ממשפחת סרחאן, לא יודע מה השם שלהם" (ש' 20). הכחיש כי משך את המשיב ביד (ש' 28) לאחר שהוצגה לו התמונה ונאמר לו שזיהו אותו והשתמש בגז פלפל כנגד האחים סרחאן השיב שראה את אחמד או מחמוד קיללו את בן דוד שלו ואז עמד לי אחמד או מוחמד, אחד מהשניים שהסתכל עליי ואמר לי "אני רוצה לזין את אמא שלך" והלך, והוסיף "אני תפסתי אותו ביד ואמרתי לו אתה מדבר עליי, עמאר נתן לו מכה במוט, הלכתי לכיוון אחרי הרכב, נכנסתי לחניון, יצא לי מישהו מהרכב נתן לי בוקס ודקירה ביד הסתכלתי לכיוון עמאר ראיתי אותו נדקר בסכין על ידי אחד מהאחים שאני אראה בתמונה אזהה וחזרתי בחוץ וראיתי את עמאר על הרצפה וכל זה היה בשניות" (ש' 32). עוד מסר שהוציא גז שהיא ריק והוציא אותו מאחר שהיה ביד סכין שהוציאו מאחור (ש' 36). לאחר מכן הוצגו לו תמונות ממערכת אדם והתבקש לזהות מי בתמונה (ש' 46-47) השיב שבתמונה מדובר במי שדקר את עמאר. בתמונה (ש' 50-51) מדובר במי שהיה עם כובע, ובתמונה הבאה (ש' 53-54) מסר שמדובר בזה שנתן לו את הבוקס. לאחר מכן הוצגו לו הסרטונים ומסר שעמד ליד אחמד תמימי והגיעו שני האחים ממשפחת סרחאן וקיללו את אחמד תמימי ואחר כך אותו. בהמשך, "תפסתי אותו מהיד ושאלתי אותו מה עשיתי לך ועמאר בה עם מקל ונתן מכה והתחיל הריב אחר כך הוציאו סכינים ראיתי אותם מוציאים סכינים וחוזרים אחורה. היה בכיס שלי גז פלפל ריק עשיתי להם ככה שלא ידקרו אותי אחר כך נכנסתי מאחורי הרכב ומישהו יצא מהרכב (הח: הצביע על תמונת בשורה 53) שנתן לי בוקס בראש בצד שמאל היה לו סכין וחתך אותי. הסתכלתי לראות איפה עמאר וראיתי את אחמד סרחאן דוקר את עמאר בלב עם סכין....ראיתי את עמאר על הרצפה" (ש' 56). בסרטון השני הבחור עם הכובע ניסה לדקור אותי.

13. **הודעת יזן אבו חאלד מיום 9.6.22 (מסומנת 45)-** בהמשך להודעתו, לאחר צפייה בסרטון הוסיף שהרים מוט עץ שמל אותה ממישהו והלך לכיוון מי שתפסו את הסכינים על מנת שלא יפגעו במישהו (ש' 18) והוסיף שזרק את המוט לכיוון מישהו שהיה עם הסכינים והמוט פגעה ברצפה ולא פגעה בו (ש' 22). **הודעת יזן אבו חאלד מיום 12.6.22 (מסומנת 48)-** אין תוספת מהודעה זו.

14. **הודעת מוחמד תמימי מיום 14.6.22 (מסומנת 54)-** מהודעה זו, עולה בהודעתו שלבש ג'ינס וחולצה לבנה (עמ' 4, ש' 5). מסר שלא ראה את קוסאי נדקר במהלך האירוע (עמ' 4, ש' 8). עוד מסר שראה אחד מאותם שלושה עם סכין אבל אינו יכול להגיד מי מהם כי אינו מכיר אותם (עמ' 4, ש' 11). מסר שהוא החזיק מקל שמצא זרוק על הקרקע (עמ' 4, ש' 14-16) ושלקח את זה כדי להתגונן מפני השלושה שהיו עם הסכינים (עמ' 4, ש' 19), כאשר מיד לאחר מכן, אומר בשטח ראה רק אחד עם סכין (עמ' 4, ש' 21). לאחר מכן מציגים לו סרטון והנ"ל מזהה עצמו עם מקל אך לא אומר דבר לגבי זה שהיכה את המשיב.

הודעות המשיב:

15. **הודעת המשיב מיום 1.6.22 (מסומנת 14)-** מהודעתו עולה שהגיעו לניחום אבלים וכשסיימו ורצו לצאת אז הוא ואחמד הבחינו בקבוצת צעירים שמסתכלים עליהם בצורה שהם רוצים מהם משהו. הנ"ל נתן לאחיו ג'מאל את המפתחות של הרכב וביקש ממנו להוציא את הרכב מהחניון. מסר שמישהו מהקבוצה הזו פנה אליהם ואמר להם "אתם הולכים למות עכשיו", אחמד אמר לו תשכח ממנו ואז כשהלך 2 מטרים, לדבריו, 30-40 אנשים התחילו להרביץ לו ולאחמד שצין שג'מאל היה ברכב. עוד מסר שהיה להם גז מדמיע, סכינים, ברזלים ומקלות עץ. הוסיף שהם זרקו אבנים והכו אותם ו"פיצצו את הרכב". עוד מסר שברחו ברכב ונסעו לטרם, שם צילמו את היד שלו והתחילו הטלפונים שמחפשים אותו. מסר שנסעו לצור באהר- לביתו של ג'מאל, ושם התקשרו אלינו ואמרו לנו שביתו של אחמד נשרף ושיש מישהו שמת. בבוקר, הגיעו לתחנת משטרת מוריה (עמ' 4, ש' 14). השיב לשאלת החוקר שהרקע לתקיפה הייתה מאחר שאבא שלו מכר בית ליהודים בסילוואן (עמ' 4, ש' 31). לשאלת החוקר השיב שתקף את מי שתקף אותו "בידיים שלי" (עמ' 6, ש' 79).

16. **הודעת המשיב מיום 3.6.22 (מסומנת 22)-** מהודעה זו עולה שלבש ג'ינס בצבע כחול, חולצה שחורה וכובע שחור ונעל אדידס בצבע שחור (עמ' 5, ש' 79-81). השיב שלאחר הקטטה ברחו לטרם, ומשם המשיכו לביתו של ג'מאל בצור באהר (עמ' 5, ש' 91). עוד מסר שיכול להיות שהתקשר לאשתו (עמ' 6, ש' 109). לאחר מכן, שם את הרכב של הטיטה שהיה איתו אצל חמותו בצור באהר, שם אשתו הייתה, ולקח את הרכב של העבודה פורד פוקוס (עמ' 6, ש' 128,130). עוד ציין, שכשהגיע לשם היה בגפו, שם פגש את אשתו וחמתו. לאחר חילופי הרכבים מסר שיצא לביתו של ג'מאל (עמ' 7, ש' 142), עוד מסר שכשהגיע לשם האחים שלו חיכו לו, הוא ירד מהרכב והתיישב במושב האחורי וג'מאל נהג (עמ' 7, ש' 148) לכיוון הבית שלו בבית לחם (ש' 176), ובבוקר גילו ששרפו לאחמד את הבית ושהמטרה מחפשת אותם ושהגיעו למטרה כדי להגיש תלונה עצרו אותם (ש' 212). לשאלת החוקר, האם כשיצא היה מצויד בסכין השיב "לא". למה סכין...ואני מתחיל לחיות כמו שצריך. למה להרוג בן אדם" (ש' 214). בהודעתו מסר שהיה ברשותו גז פלפל ושה נמצא באוטו (ש' 226). הכחיש שהיה לו סכין ומסר "להם היה סכינים" (ש' 234). עוד מסר שאינו יודע מי אלו שתקפו אותו (ש' 236), וכאמור את הגז פלפל שם בכיס במכנס שלו בצד האחורי מצד ימין (ש' 240). עוד הוסיף שהגז פלפל תמיד נמצא בכיס שלו (ש' 242). במהלך החקירה מסר "יכול להיות שהרמתי אבן או מקל קטן אבל סכין לא" (ש' 248) הכחיש שדקר ואמר שלא ראה מי דקר (ש' 250-254). עוד ציין שיכול להיות שהיה ברזל אבל לא סכין (ש' 254).

270)...ובהמשך, **הברזל יכול להיות שהרמתי מהרצפה שם, סכין אני לא יודע**" (ש' 270). כשנשאל האם הוא בטוח השיב " **אמרתי לך יכול להיות אני לא זוכר, בזמן שהוא אני לא זוכר יכול להיות שהרמתי ברזל מקל אבן סכין וזה היה על מנת להרחיק אותם**" (ש' 276). כמו כן, " ... **בהתחלה לא היה לי סכין זה יכול להיות שמצאתי על הרצפה ולקחתי, יכול להיות שגם מברג או ברזל**" (ש' 278). לאחר מכן, חזר בו ואמר שהיה עם " **חתיכת ברזל או מברג, אבל סכין לא היה לי**" (עמ' 10, ש' 282, ש' 288). לדבריו רק איים וברח (ש' 292). עוד עולה מהודעתו "**יכול להיות שפגעתי במישהו בברזל**" (ש' 312) שמוסיף שמדובר במוט ברזל (ש' 314). לאחר שהוצג לו הסרטון נשאל למה שם ידו מאחורה והשיב שהוציא את הגז פלפל (ש' 384-385). [הודעות המסומנות 28,34,46 - שמר על זכות השתיקה].

17. **הודעת המשיב מיום 13.6.22 (מסומנת 49)-** בהודעה זו אישר שהיה במרכז רפואי טרם ביום 31.5.22 (ש' 9). לאחר שהוצג לו לוח צילומים ממרכז רפואי טרם והתבקש לאשר שבצילומים הנ"ל מדובר בו ובאחים שלו בביקור בטרם השיב "לא יודע" (ש' 11). בהמשך, הוסיף "אנחנו היינו בטרם אבל לפי התמונות לא ניתן לראות מי אלה" (ש' 13). לשאלת החוקר, השיב שג'מאל נהג, הוא ישב מאחוריו בצד שמאל ואחמד ישב מקדימה (ש' 24-26). עוד הכחיש שמכיר את אחמד תמימי (ש' 46), כן הכחיש את תקיפת אחמד תמימי לפני חודש (ש' 50). לשאלת החוקר אחמד תמימי מסר שלא אמר לכם רוחו מן הון (תלכו מפה) כדי שלא יהיה בלאגן ואתם הבנתם משהו אחר (רוקו מן הון) והמשיב השיב " **לא נכון, הוא אמר תלכו מפה נהרוג אתכם והם היו מוכנים להרוג אותנו, אנחנו שלושה מה יכולנו לעשות**" (ש' 60). לשאלת החוקר, כשהוצג לו שלפי האיכונים ולפי המצלמות בטרם נראה שהפלאפון היה איתו ולא איבד אותו בזירת האירוע בעזריה השיב " **נכון. לא איבדתי את הפלאפון**" (ש' 73). בהמשך, השיב שאינו יודע איפה הפלאפון. [הודעות המסומנות 52,53 אין תוספת מהודעות אלו].

ב. דיסקים

18. דיסק מצלמה 2 (מסומן 25)

בדקה 02:18 נראה מישהו מותקף על ידי הסובבים אותו. עיון במסמך ט- לוח צילומים, מדובר במשיב שאוחז בחפץ חד. בדקה 02:28 נראה שהמשיב תוקף ומותקף על ידי אחרים ועושה תנועות של הנפת חפץ חד כלפי הסביבה ותקיפה, ניתן לראות בבירור בדקה 02:32. כאשר בדקה 08:02:36 רואים את המשיב במרכז הרחבה. כמו כן, רואים בדקה 08:02:50 אדם עם אלה (ניתן גם לראות לפני כן, אנשים עם אלות). כאשר כבר ב-08:02:35 שוכב אדם ורואים אדם בחולצה לבנה עם אלה.

19. דיסק מצלמה 13 (מסומן 25)

בדקה 20:02:15 ניתן לראות שהמשיב ואחמד כפי שעולה מדו"ח הצפייה המסומן י, עושים תנועת שלילה, ובמקום

מתפתחת קטטה כאשר רואים גם אדם שמכה עם אלה (דקה 02:02:20). בדקה 20:02:29 רואים המון אנשים הולם במשיב 1 עם אלות. בדקה 20:02:33 המתלונן עומד ליד המנוח. בדקה 20:02:35 המתלונן רץ לעבר המשיב. בדקה 20:02:37 המתלונן תופס ביד המשיב, כאשר המשיב רץ אחורה. בדקה 20:02:38 המתלונן שם יד על המותן. בדקה 20:02:59 המשיב עושה תנועות כלפי ההמון.

20. בדיסק נוסף של מצלמה 13 (מסומן 29), בסרטון השני, בדקה 20:02:14 ניתן לראות שמישהו אוחז ביד המשיב או אז המשיב ואחמד מתרחקים ועושים תנועה של שליפה, וכאמור מתחילה קטטה. בדקה 20:02:55 רואים את המשיב עושה תנועה של הנפה ולאחר מכן מישהו עם אלה מנסה להלום בו עד שהם נמלטים. חדי העין יכולים הבחין שהמשיב אוחז במשהו כסוף בידו השמאלית, כך למשל בדקה 20:02:40 וכן בדקה 20:03:06.

21. בדיסק נוסף של מצלמה 2 (לא מסומן) בסרטון השני, רואים בדקה 08:02:35 את המתלונן רץ לכיוון המשיב. בדקה 08:02:36 המתלונן דוחף את המשיב ובדקה 08:02:38 המתלונן שם את ידו על המותן, בדקה 08:02:43 מישהו בא לעזור לו.

ג. לוחות צילומים ודו"חות צפייה

22. **לוח צילומים - מצלמה 13 (מסומן א) -** לוח צילומים זה הוא ממצלמה 13. בתצלום 1, מתועד קוסי שמסומן בחץ מחזיק ביד שמאל דבר שמאל דבר שמלוח הצילומים מתואר כמו מסך פלאפון מואר. בתצלום 2, קוסי נראה מכניס לכיס את הפלאפון ביד שמאל שמסומנת בחץ. קוסאי, הוא זה הלבוש בחולצה שמקדימה היא למטה בשחור בחלקה העליון לבן וג'ינס בצבע כחול בתצלום מס' 4 סימנה המבקשת את רגע הדקירה של קוסי (20:02:36). בתצלום מס' 5, קוסי נראה דוחף את מחמוד (המשיב) (20:02:37). בתצלום 6, קוסי מניח יד שמאל על המותן.

23. **לוח צילומים - מצלמה 13 (מסומן ב) -** בצילום 1, אחמד והמשיב מסומנים בעיגול ממתינים בצד ימין שג'מאל יביא את הרכב. בצילום 2, ג'מאל הולך לכיוון החניון להביא את רכב הטייטה הלבנה. בצילום 3, אחמד והמשיב בדרך לרכב ומישהו בלתי מזוהה מושך בידו של המשיב ומיד אחמד מגיע להגנתו (מסומן בעיגול). בצילום מס' 4, רואים את אחמד והמשיב עושים תנועה של שליפה, כאשר הנחת המבקשת היא שהם מוציאים כלי תקיפה שהינו סכין. בתצלום מספר 5, הקורבן עמאר תמימי נראה מרים מוט לכיוון אחמד ג'מאל על מנת לתקוף אותו ביחד עם אדם בלתי מזוהה (מסומן בעיגול). בצילום מספר 6, המשיב מצד ימין מסומן בעיגול מותקף על ידי אנשים, כאשר אחמד מסומן בעיגול ימני מותקף על ידי הקורבן ואדם נוסף ובורח מאחורי הרכב מהצד השמאלי של הרכב לכיוון גב הרכב. בצילום מספר 7, המשיב מסומן בעיגול הימני עדיין מצוי בעיצומה של הקטטה מותקף על ידי אנשים. בצילום מספר 8, כעבור מספר שניות, הקורבן יוצא מכיוון אחורי של הרכב לאחר שנדקר ומתמוטט (לא מסומן). בצילום 9, הקורבן מתבוסס בדמו, אחמד בורח לכיוון הכביש מסומן בצד שמאל והמשיב ליד אחמד עם כובע.

24. **לוח צילומים- מצלמה 2 (מסומן ג)-** בצילום 1, המשיב ואחמד מסומנים בעיגול כממתינים לרכב. בצילום 2, הגעת רכב הטיטה. צילום 4, מסומן בעיגול תחילת תקיפות הדדיות- מהצילום לא ניתן להבחין בכך. בצילום 6, טענת המבקשת היא שאחמד נראה עם חפץ חד בידו הימנית (מסומן בעיגול). בצילום 7, המנוח מנסה לתקוף את אחמד במוט ואילו אחמד נע לכיוון החלק האחורי של רכב הטיטה. בצילום 8, המנוח נע לכיוון החלק של הרכב האחורי של רכב הטיטה. בצילום 9 דלת נהג הרכב נפתחת. בצילום 10, ג'מאל חוזר לרכב, נכנס ומיד יוצא ממנו (עפ"י הלבוש פסים על החולצה). בצילום 11, המנוח נע לכיוון החלק הקדמי של הרכב. בצילום 12, המנוח מתמוטט. בצילום 15, המנוח שוכב על הרצפה. ג'מאל מרים את שני ידיו, כאשר בידו הימנית יש חפץ חד ועומד לצד אחמד. כמו כן, לטענת המבקשת גם אחמד נראה מחזיק בחפץ חד בידו הימנית.

25. **צילום פציעה של המתלונן (מסומן ח).**

26. **לוח תצלומים מצלמה 2 (מסומן ט).**

27. **דו"ח צפייה מצלמות 2 ו 13 (מסומן י')-** לטענת המבקשת מדו"ח זה ניתן ללמוד כי באף שלב באירוע, המשיב לא הרים דבר מה מהקרקע. לפיכך, הדבר שולל את גרסתו שלפיה במהלך האירוע ייתכן שהרים "חתיכת ברזל" מהקרקע. בפסקה 5, עולה מהדו"ח שאין קשר עין מלא עם המשיב למשך כשנייה, וזאת פעם ראשונה שאין איתו קשר עין (מדובר החל ממונה 20.02.22). כמו כן, בפסקה 6 מונה 20.2.27 המשיב זז לכיוון מחסום אדום, כאשר במרכז התמונה הוא שוב פעם מוקף באנשים ואין איתו קשר למשך כשלוש שניות. בפסקה 8 מונה 20.02.36 מגע בין מחמוד סרחאן (המשיב) לבין קוסי תמימי (המתלונן) שלובש חולצה שחור לבן. דו"ח צפייה מצלמה 2- פסקה 3- מונה 08.02.36 מגע בין מחמוד סרחאן לקוסי תמימי- רגע שמתועד בצלמה 13 מונה 20.02.36. במשך כל הזמן ממונה 08.02.15 המשיב נראה היטב וניתן לראות בבירור שלא הרים דבר מהקרקע.

28. **דו"ח צפייה מצלמות 2 ו 13 (מסומן יא')-** בדו"ח ניתן להתחקות אחר המשיב, כאשר בצילום מס' 3 ניתן לראות את המשיב מכניס את ידו מאחורי גבו. בצילום 5, המשיב, לטענת המבקשת נראה תופס חפץ בשני ידיו, ומולו עוד שני בני אדם. בצילום 6, המשיב נראה שמנסה לתקוף עם היד. בצילום 9, המשיב, לטענת המבקשת נראה עם חפץ ביד. כך גם בצילום 10. צילומים 15-16 המשיב נראה תוקף אנשים.

29. **דו"ח צפייה מצלמות אל אאודה (מסומן טז')-** בדו"ח זה ניתן להתחקות אחר המשיב ושאר המעורבים מרגע הגעתם, בשעה 19:40:37 (מצלמה 13), כאשר המשיב הוא זה החובש כובע, חולצה שחורה וג'ינס (חשוד 1), אחמד לובש חולצה שחורה שעל כתפיה פסים לבנים ומכנסים שחורים (חשוד 2) וג'מאל לובש חולצה שחורה שבסוף השרוול פסים לבנים ומכנסים שחורים עם פסים לבנים (חשוד 3). התחלת המריבה בדקה 20:02:13 (מצלמה 13) כאשר אדם לא מזוהה שמתברר אחר כך כיאזן חאלד אחוז בידו של המשיב. בדקה 20:02:15 האירוע הופך לאלים בין החשודים 1 ו 2- לקבוצה בה

נמצאים האדם והקורבן, כאשר הרכב עמו הגיעו ממתינ בכניסה לחנייה עם הפנים החוצה שבתוכו יושב חשוד 3. בדקה 20:02:16 עומד אדם (עם כיתוב ייחודי לצורך זיהוי בכל האירוע), שמשמאלו עומד הקורבן מניף מקל/מוט (תמונת הקורבן אינה ברורה). בדקה 20:02:17 האדם מוציא מכיסו תרסיס. בדקה 20:02:18 הקורבן (מסומן בעגול) עם גבו אליו מניף מוט. בדקה 20:02:19, חשודים 1 ו-2 מתעמתים עם האנשים. חשוד מספר 3 הולך לאחורי הרכב, שם יעלם. בדקה 20:02:21 אחמד נצפה במצלמה 2 אווז בידו הימנית בחפץ אותו מניף לעבר האנשים. בתצלום הבא ישנה הגדלה. בזווית אחרת, ממצלמה מספר 13, נצפה האדם מרסס את אחמד. בדקה 20:02:22 הקורבן נצפה בחזית הרכב עם מוט, ואדם רץ לכיוון אחורי הרכב. אחמד חולף על פני ג'מאל והולך מאחורי הרכב בעוד שג'מאל פותח את דלת הרכב. בדקה 20:02:23 הקורבן נצפה בצדו הימני של הרכב מניף מוט לעבר מישהו בחלקו האחורי. ג'מאל מתיישב בתא הנהג, אחמד עדיין מאחורי הרכב והאדם שעליו יש חץ נצפה צופה באירוע. בדקה 20:02:24 האדם נצפה מתקרב וצופה במתרחש מאחורי הרכב. בדקה 20:02:25 תיעוד ממצלמה מספר 2 בה נצפה ג'מאל יוצא מהרכב. בדקה 20:02:25 נצפה הקורבן לאחר שנפל לצידו האחורי של הרכב, כאשר ג'מאל עפ"י הצילום הקודם נצפה רק יוצא מתא הנהג. בדקה 20:02:26 לאחר שג'מאל יצא מהרכב לכיוון אחורי הרכב הקורבן מתיישב. התמונה אינה ברורה וגם לאחר הגדלה לא ניתן לראות בבירור את הקורבן מתיישב. גם בדקה 20:02:27 לא ניתן לראות בבירור שהקורבן נצפה מתרומם ומחזיק בחזהו. בתמונת ההגדלה רואים דמות. בדקה 20:02:28 הקורבן מנתק מגע לפי הדו"ח, אך עדיין נראה ליד המכונית. וכעולה מהדו"ח בדקה 20:02:30 הקורבן נופל למרכז הכביש לאחר שהתרומם. קרי, הגיע מצד ימין של המכונית לאחר שנדקר ונפל במרכז הכביש וכל זאת בפחות מדקה. בדקה 20:02:31 האדם הנצפה יוצא מאחורי הרכב בעוד שהקורבן מוטל במרכז הכביש. בדקה 20:02:35 המשיב נראה עדיין מתעמת. בדקה 20:02:37 ג'מאל נצפה בצידו השמאלי מאחורי הרכב כאשר חשוד 1 (המשיב) ואחמד מתעמתים בזירה אחרי רכב בצבע חום. בדקה 20:02:49 אחמד אווז דבר מה בידו כשבתצלום הבא ישנה הגדלה ונראה שמדובר בחפץ שטיבו אינו ברור. כך גם בדקה 20:02:55 ג'מאל נראה מחזיק בידו דבר מה. בדקה 20:03:12 המשיב ואחמד נמלטים מהזירה כאשר ג'מאל ניגש לרכב. בדקה 20:03:17 ג'מאל יוצא עם הרכב מהזירה בנסיעה מהירה לסמטה אליה ברחו המשיב ואחמד.

30. תמונות פציעה של אחמד גמאל מיום 2.6.22 (מסומן יז').

31. תמונות החבלה של המשיב (מסומן יח').

32. מסמכים רפואיים של המתלונן (מסומן כד') - מהתיעוד הרפואי בביה"ח הדסה הר הצופים עולה שהמתלונן הגיע ביום 1.6.22 בשעה 00:48 שהאמנזה היא דקירה במותן, כאשר הנ"ל הגיע לאחר שטופל בקופת החולים. עוד עולה שהמתלונן סירב להמשך טיפול רפואי וביקש לעזוב וזאת לאחר שהובהר לו שהחבלה מסכנת חיים.

33. מזכר - בדיקת פלאפון של אחמד תמימי מיום 15.6.22 (מסומן לב') - מהמזכר עולה שיש התקשרויות בין

אחמד תמימי ללידא סרחאן, אחותו של המשיב למספר נייד 058-4055523. בטלפון של אחמד תמימי, לידא שמורה אצלו כ"אום אל מג'ד". תחילת ההתכתבויות ביניהם היא מיום 15.12.2021 ועד תאריך 7.6.22. ההודעות הן סביב קשר רומנטי בין השניים. לידא קוראת לאחמד תמימי בהודעות "אבו חמיד". בהודעות יש תמונות שלהם ביחד כאשר הם מטיילים וחילופי שיחות. עוד עולה מהמזכר שבתאריך 9.5.22 לידא שלחה הודעה לאחמד "אתמול היית בבית חולים" ביחד עם המסמך מרכז רפואי טרם ובו רשום הפרטים שלה. ביום האירוע ב31.5.22, הרצח בעזריה לידא שואלת את תמימי אם מישו מהאחים שלה הגיע ואחמד השיב שאתמול ג'מאל היה, לאחר מכן, אחמד שולח לה הודעה, "הם באו", "ישבו מולי" ואז לידא שולחת לו הודעה "בע"ה יהיה טוב אמן" אחר כך, אחמד שולח לה סרטון לקטטה בעזריה שבה נרצח עמאר תמימי.

8. דין והכרעה

מושכלות ראשונים כי בשלב ביניים זה השלה הליך יש להידרש לראיות לכאורה. היינו, יש לבחון האם בחומר הראיות שהוצגו שאת אותן פוטנציאל לראיית שיכול להצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם במיוחס לו, כאשר רב שלב זה בו חנימים את הראיות הגולמיות בלבד, ובטרם עברו ראיות אלו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי ["הלכת זאדה", בש"פ 8087/95 **שלמה זאדה נגד מדינת ישראל** (15.4.1996)]. הווה אומר, המבחן לקיומן של ראיות לכאורה הוא אם בחומר החקירה מצוי פוטנציאל ראיתי אשר יכול ויוביל להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך [בש"פ 562/18 **פלוני נגד מדינת ישראל** (4.3.2018)]. על בית המשפט לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבוד הראיות יוביל להרשעת הנאשם במשפט. אשר על כן, בית המשפט אינו נדרש, בשלב זה של ההליך, לדון בשאלת משקלן של הראיות או בשאלת מהימנותן של עדות, שכן אלו יידונו במסגרת ההליך העיקרי, כך גם לגבי טענות בדבר סתירות ואי התאמות שונות בגרסאות השונות שמקומן להתברר בהליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר [ראו: בש"פ 1074/21 **מג'אהד אעמס' מדינת ישראל** (24.2.2021); בש"פ 1597/20 **מדינת ישראל נ' אבו סעב**, פסקה 14 (11.3.2020)].

תמצית הראיות פורטה לעיל בהרחבה, ואיני רואה לנכון לחזור לעליה.

מצאתי להדגיש כבר בשלב זה של הבחינה הראייתית כי עלינו לזכור כי כאשר מדובר באירוע קטטה רבת משתתפים הרי שמצופה כי תיתכנה אי התאמות בין עדים שונים שכן מטבע הדברים מדובר באירוע מהיר, אלים, מפחיד בו משתתפים לא מעט אנשים כאשר כל אחד מהמשתתפים חווה האירוע מנקודת מבטו וקולט בחושיו זוויות שונות של האירוע. ודוק; לו היו מונחות בפנינו גרסאות אחידות בין אם מצד המתלוננים ובין אם מצד החשודים היה עלינו 'להרים גבה' שכן לא ייתכן כי באירוע סוער, אלים, מהיר ורב משתתפים תתקבלנה גרסאות 'אחידות'.

א. ראיות לכאורה

הרקע לאירוע אף הוא במחלוקת, כאשר מגרסת המשיב ושאר החשודים באירוע שהינם אחיו של המשיב, אחמד וג'מאל (להלן: **החשודים**), הרקע לקטטה הינו לכאורה מאחר שאביו של המשיב מכר בית ליהודים בסילוואן [ראו הודעת המשיב המסומנת **14** עמ' 4, ש' 31]; הודעת אחמד ג'מאל (מסומנת **12**, עמ' 3, ש' 33) והודעת ג'מאל

גמאל המסומנת **13**, שלפיה "הם נחשבים לבוגדים" (עמ' 4, ש' 32), כאשר מהודעת אחד תמימי (מסומנת **40**) הרקע לאירוע הוא הקשר הרומנטי שתמימי ניהל בזמנו עם לידא, אחותם של המשיב ואחיו. כאשר קודם לכן, כאשר האחים בהם המשיב והחשודים נכנסו לאולם לניחום האבלים והתיישבו ליד אביו של תמימי, כעולה מהודעתו, וסימנו לו עם הראש, ולאחר מכן, אחד, אחיו של המשיב קרא לו "היי ימניאק מניאק" ועשה לו אצבע משולשת, והנ"ל שאל אותו אם עשה את זה לו, ואחמד השיב לו "כן אם אתה גבר תבוא בחוץ כי אני לא רוצה לעשות בלאגן". לאחר מכן, יצאו כולם, והנ"ל ביקש מהמשיב שייקח את האחים שלו ושילכו. או אז המשיב קילל אותו ואמר "בני זונות", כאשר מהודעת יאזן אבן חלאד (להלן: **יאזן**) מסר בגרסתו המסומנת **(41)** שלפני שנכנס לניחום האבלים, לאחר שחנה את רכבו בכביש למטה, הגיע וראה את בן דוד שלו עמאר על הרצפה (עמ' 2, ש' 11-17). לשאלת החוקר עם מי עמאר רב השיב "אני יודע מי הרגו אותו זה ממשפחת סרחאן, לא יודע מה השם שלהם" (ש' 20). הכחיש כי משך את המשיב ביד (ש' 28) ולאחר שהוצגה לו התמונה ונאמר לו שזיהו אותו והשתמש בגז פלפל כנגד האחים סרחאן, מסר שראה את אחמד או מחמוד קיללו את בן דוד שלו, והדבר תואם את גרסת תמימי, ואז אחמד או מוחמד, אחד מהשניים הסתכל עליו ואמר לו "אני רוצה לזין את אמא שלך" והלך. או אז וכפי שעולה מהסרטון משך בידו של המשיב ומכאן למעשה מתחיל אירוע האלימות הפיזית. בהודעתו מסר יאזן, **אני תפסתי אותו ביד ואמרתי לו אתה מדבר עליי, עמאר נתן לו מכה במוט, הלכתי לכיוון אחרי הרכב, נכנסתי לחניון, יצא לי מישו מהרכב נתן לי בוקס ודקירה ביד הסתכלתי לכיוון עמאר ראיתי אותו נדקר בסכין על ידי אחד מהאחים שאני אראה בתמונה אזהה וחזרתי בחוץ וראיתי את עמאר על הרצפה וכל זה היה בשניות** (ש' 32).

עיון בלוח צילומים - מצלמה **13 (מסומן ב)**, בצילום **3**, אחמד והמשיב בדרך לרכב ומישהו בלתי מזוהה מושך בידו של המשיב ומיד אחמד מגיע להגנתו (מסומן בעיגול) מאשר לכאורה את גרסת יאזן.

בצילום מספר **4**, רואים את אחמד והמשיב עושים תנועה של שלפיה, כאשר הנחת המבקשת היא שהם מוציאים כלי תקיפה שהינו סכין. גרסת המשיב, שלפיה (ראו הודעתו **מסומנת 22**) שם ידו מאחורה והשיב שהוציא את הגז פלפל (ש' 384-385) נשמעת תמוהה, וזאת מאחר שלא מסר בגרסאותיו שהשתמש בגז פלפל. ככל שמוכן מהודעתו הוא תקף באמצעות ידיו את מי שתקף אותו (ראו הודעתו המסומנת **14**, עמ' 6, ש' 79). לחלופין עולה מהודעתו (המסומנת **22**) " **יכול להיות שהרמתי אבן או מקל קטן אבל סכין לא**", וכן...ובהמשך, " **הברזל יכול להיות אני לא זוכר, בזמן ההוא אני לא זוכר יכול להיות שהרמתי ברזל מקל אבן סכין וזה היה על מנת להרחיק אותם**" (ש' 276). כמו כן, " **... בהתחלה לא היה לי סכין זה יכול להיות שמצאתי על הרצפה ולקחתי, יכול להיות שגם מברג או ברזל**" (ש' 278). לאחר מכן, חזר בו ואמר שהיה עם " **חתיכת ברזל או מברג, אבל סכין לא היה לי**" (עמ' 10, ש' 282, ש' 288). לדבריו רק איים וברח (ש' 292). עוד עולה מהודעתו " **יכול להיות שפגעתי במישהו בברזל**" (ש' 312). אם כן, כעולה מהודעתו, המשיב מודה שהיה עם חפץ חד ושאפילו יכול להיות שפגע במישהו. המבקשת מפנה למסמך **י'** שהינו דו"ח צפייה ממצלמות **2** ו **13**, ומבקשת ללמוד ממסמך זה שגרסתו אינה עולה בקנה אחד עם העולה מהממצאים שכן, מהממצאים ניתן ללמוד שלא הרים דבר מהקרקה. ב"כ המשיב הפנה אף הוא למסמך **י'** (פסקאות **5** ו **6**), בהם אבד קשר עין עם המשיב למשך כמה שניות ולכן לדידו, לא ניתן לשלול את גרסתו.

מכאן, לפנינו עולות הסוגיות הבאות. מתי נצפה המשיב עם החפץ החד או הסכין? והאם המשיב הוא שדקר את

המתלונן?

כעולה מהודעת תמימי (מסומנת 40), הנ"ל מסר שלאחר שהמשיב אמר "בני זונות" החל בלאגן וראה אנשים עם מקלות ואז שלושתם פתחו סכינים (עמ' 6). עוד הוסיף, "שלושתם היו עם סכינים. פתחו את הסכינים באותו רגע. הסכינים היו בתחתונים". בהודעתו (המסומנת 56) מסר שמחמוד (המשיב) קילל, יאזן משך אותו ביד ואמר לו למי אתה אומר "בני זונות" ואז האחים פתחו סכינים (ש' 2). מהודעת המתלונן קוסאי תמימי (מסומנת 7) הנ"ל מסר שבסביבות השעה 20:30 יצא לעשן עם חברים וראה אנשים רצים לכיוון הירידה. כשהגיע לשם ראה את המנוח רץ אליו ומבקש עזרה ואז פתאום נפל מול עיניו. הנ"ל צעק ושאל מה קרה ובאותו הרגע הרגיש שדקרו גם אותו והוסיף "אני לא יודע מי דקר אותי, היה שם בן אדם אחד עם סכין שאני לא מכיר. יחד איתו, עם הדוקר היו עוד שלוש או ארבעה אנשים שגם אותם אני לא מכיר" (עמ' 1, ש' 12-15). עוד מסר "לא ראיתי את הסכין, הרגשתי את המכה של הסכין בגב שלי, ראיתי אותו רץ ומסתכל מבוהל. הבנתי שזה הוא. הוא רץ ישר לאוטו" (עמ' 2, ש' 17-19). עוד הוסיף שאותו אחד נכנס לדלת במושב האחורי מאחורי הנהג, וראה בוודאות עוד אחד או שניים יושבים מקדימה, כאשר הוא נכנס למושב האחורי (עמ' 2, ש' 22-24). עוד ציין שלדוקר הייתה כיפה על הראש (עמ' 3, ש' 4-5) הוצגו לו תמונות התוקפים ולא זיהה והוסיף שאחד התוקפים נפגע בכתף או בחלק העליון של גופו (עמ' 3, ש' 12-13). מהודעה זו, ניתן להבין שהמתלונן לא זיהה את הדוקר. אולם, מהודעת המתלונן (המסומנת 16) בה מסר שביום האירוע לבש חולצה בצבע שחור בגב ולבן בחזה עם פס אדם (עמ' 1, ש' 9). בהמשך, הוסיף שלאחר שראה את בן דודו שכוב על הרצפה עם דם, "ראה את אלו רצים ויוצאים מהחנייה, אז רדפתי אחריהם, ופה קיבלתי דקירה בסכין" (עמ' 3, ש' 20). לשאלת החוקר מי דקר אותו השיב "אחד מאלו השניים שרואים בסרטון, אני לא יודע מי זה" (עמ' 3, ש' 22), והוסיף "זה הדמות עם הכובע, הוא זה שדקר אותי" (עמ' 3, ש' 24). בהמשך, הוסיף שדקר אותו בגב התחתון בצד שמאל (עמ' 3, ש' 26). מהאמור לעיל, המשיב מזהה את האדם שדקר אותו כדמות עם הכובע כאשר אין מחלוקת כי המשיב הוא היחיד בין שלושת החשודים שהיה עם כובע באירוע (ראו הודעת המשיב, מסומנת 22, עמ' 5, ש' 79-81). כמו כן, מהודעת מחמד תמימי (מסומנת 8) קוסאי והוא יצא לעשן בחוץ ואז ראו בחורים רצים למטה ולא הבינו מה קרה, אז הם רצו למטה לברר מה קרה. כשהגיעו למקום ראו את עמאר (המנוח) נופל. קוסאי שאל מי עשה זאת לעמאר והבחור שדקר את קוסאי עמד לידו ולא הבינו שזה הוא. וציין שראה שיש לו משהו ביד סכין או מברג (ש' 14). עוד מסר שזה שדקר ברח ברגל (ש' 21), וכן, שזה שדקר חטף אבן בחלק העליון שלו (ש' 25). כידוע לנו המשיב ברח רגלית (ראו הודעת גמאל, המסומנת 13 שבה מסר שאחיו ברחו רגלית) ואת תמונות החבלה של המשיב (מסומן יח') וכן את הודעת המתלונן (מסומנת 7, שבה מסר שאחד התוקפים נפגע בכתף או בחלק העליון של גופו (עמ' 3, ש' 12-13)). כמו כן, מהודעתו של מחמד תמימי (מסומנת 17) שלאחר שהוא וקוסאי (המתלונן) הבחינו בעמאר (המנוח). קוסאי (המתלונן) שאל מי עשה את זה ומה קרה? "קוסאי היה במקרה ליד מחמוד (המשיב) סרחאן. ושאל מה קרה? מי דקר אותו? ומחמוד בתגובה דקר את קוסאי בצד שמאל בגב התחתון" (עמ' 1, ש' 1). והוסיף, "אני באותו רגע הייתי כ-3 מטרים מקוסאי, עמדתי על יד עמאר, אבל הסתכלתי לכיוונו של קוסאי ואני ראיתי את התנועה שמחמוד עשה, אבל לא הבנתי שזה דקירה, חשבת שזה מכה. אז אני רצתי לקוסאי ומשכתי אותו לאחור, וקוסאי מחזיק ביד את המקום, ובשלב שקוסאי הוריד וסיבב את היד שלו ואני ראיתי דם על היד, אז הבנתי שזה בעצם דקירה. אני גם ראיתי את אחמד יוצא מתוך החניון כאשר אחמד מנפנף בסכין, סוג של תנועה כדי להרחיק את כל מי שמנסה להתקרב. כאשר לטענת ב"כ המשיב שמחמד ידע את כל הסיפור מהסרטון והוסיף פרטים. בהקשר האמור, הגם שלדברי מחמד תמימי שהנ"ל לא הכיר אותם לפני האירוע ואת השמות ידע רק לאחר האירוע מבני משפחה אחרים שהם

קרובים אליהם. כמו כן, הסתכל בסרטונים שפורסמו בחדשות וידעו שאחמד דקר את עמאר ומחמוד הוא שדקר את קוסאי (עמ' 2, ש' 3). הנ"ל ידע לפרט אודות האירוע, השיב שגם לא ראה בוודאות שמחמוד החזיק סכין, **אלא שראה שהוא מחזיק חפץ ביד** (עמ' 2, ש' 7). וכן, לאחר שהוצג לנ"ל הסרטון ובשלב מסוים הנ"ל עצר ואומר כי זה רגע הדקירה של קוסאי (עמ' 4, ש' 24-25). הדבר מתיישב עם העולה מהסרטונים ומלוח התצלומים, כך למשל, רואים בלוח צילומים **מסמך ט'** את המשיב אווז בחפץ חד בידו (מצלמה 2, 08:02:18) **ומסמך א'** בצילום מס' 4- רגע הדקירה. ובצילום מס' 5- לאחר שהמתלון דחף את המשיב. ובצילום מס' 6- המתלון מניח את יד שמאל על המותן.

באשר לטענת ב"כ המשיב ביחס שלא ניתן ללמוד את גודל הפציעה, כאמור עיון במסמכים כ"ד עולה שהאמנה היא דקירה במותן, כאשר הנ"ל הגיע לאחר שטופל בקופת החולים. עוד עולה שהחבלה מסכנת חיים. כך שטענת ב"כ המשיב לעניין חומרת הפציעה אינה ברורה כלל.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, שמעתי את הצדדים. סבורני שמחומר הראיות עולה כי המשיב החזיק באמתחתו סכין או חפץ חד מראשית האירוע. כעולה מחומר החקירה, מהסרטונים, ומההודעות עולה כי המשיב זוהה כמי שדקר את המתלון. לאור האמור לעיל, סבורני שקיימות ראיות לכאורה ברף הגבוה למיוחס למשיב.

הסוגיה הנוספת העומדת להכרעה היא האם עומדת למשיב טענת הגנה עצמית, וככל שזו עומדת לו האם ראוי שתועלה בשלב זה?

אקדים ואומר כי כעיקרון, דיון במעצר עד לתום ההליכים אינו המקום להכריע בשאלת חלות סייג של הגנה עצמית. טענות מעין אלו, של קיום סייגים לאחריות, אינן שוללות מהעדויות והראיות את הפוטנציאל הלכאורי, והאכסניה לבירור טענות אלו, הנה באופן טבעי התיק העיקרי [ראו לעניין זה, בש"פ 9700/17 **אגבריה עבד אל חלים נ' מדינת ישראל** (10.1.2018); בש"פ 1276/17 **מדינת ישראל נ' סלמאן עאמר** (23.2.2017); בש"פ 2780/16 **קריספיל נ' מדינת ישראל** (14.04.2016)].

עם זאת, מאחר ששני הצדדים התייחסו לטענה זו, אנסה להידרש לקרבי הטענה, לשלב המקדמי כאן.

הסעיפים הרלבנטיים בחוק העונשין, קובעים כך:

34. לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שהיה דרוש באופן מיידי כדי להדוף תקיפה שלא כדין שנשקפה ממנה סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו; ואולם, אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא בהתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים.

34טז. הוראות סעיפים 34, 34א ו-34ב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת

הפגיעה.

בע"פ 4191/05 אלטגאוז נ' מדינת ישראל (25.10.2006) (להלן: **אלטגאוז**) קבעה כבוד השופטת ארבל את תנאי סייג ההגנה העצמית כפי שעובדו בפסיקה, ובהם תקיפה שלא כדין, עקב סכנה מוחשית ולא סכנה ערטילאית גרידא, מיידיות מעשה ההתגוננות, נחיצותו והפרופורציה בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מהתקיפה. ביחס לסייג ההגנה העצמית המדומה נקבע כי נאשם הפועל מתוך אמונה מוטעית כי מתקיימים תנאי העובדתיים של ההגנה העצמית, יישא באחריות פלילית רק במידה בה היה נושא אם היה המצב לאמיתו כפי שדימה אותו. "ולפי קביעת סעיף 34, לא נדרש עוד כי הטעות תהא טעות סבירה אולם ברור כי סבירותה של הטעות תשמשו כאבן בוחן להערכת כנותה (ראו: ע"פ 2598/94 **דנינו נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] תק-על 95(4) 120, 126 (1995); ע"פ 2534/93 **מליסה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(2) 597, 609 (1997)).".

כלומר- על הטעות להיות כנה, וככל שהיא סבירה ומסתברת יותר, ניתן להעריכה ככנה. ככל שהטעות הנה כנה, יש לבחון קיומה של הגנה עצמית (במצב הדברים שהונח ולא זה שהתקיים). כאמור, הטעות עוסקת בכך שהמשיב טעה לחשוב את המתלון כאחד התוקפים.

קיומה של תקיפה שלא כדין - טענת המבקשת היא שהמתלון לא תקף את המשיב. מנגד, טען ב"כ המשיב שלא ניתן להפריד בין כל מעשה של משתתף בקטטה, ומאחר שהמשיב לא הכיר את המעורבים, והוא ואחיו החשודים נקלעו ללינץ' - טענתו שלא ניתן לטעון שהתקיפה לא הייתה שלא כדין. קרי, לדידו, של ב"כ המשיב לא ניתן לנתק את האירוע התקיפה של המתלון מהאירוע הכולל ומדובר באירוע אחד, רב משתתפים כשחלקם הצטיידו במוטות ברזל ואין זה משנה אם אותו מתלון ספציפי החזיק בידו מוט ברזל או רק רץ לכיוונו של המשיב. הגם שאין מחלוקת שמדובר באירוע שבו המשיב והחשודים הותקפו מראשית האירוע באלות ובמקלות- יש לבחון את קיומה של תקיפה שלא כדין ביחס למתלון. בנקודה זו רואים את המתלון תוקף את המשיב בכך שהוא זה שדוחף אותו (ראו סרטוני מצלמה 13 בדקה 20:02:37).

סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו- כפי שנקבע בעניין אלטגאוז, "על הסכנה להיות מוחשית ולא סכנה שהסתברות התמשותה ערטילאית גרידא [...]". כאמור, מדובר באירוע בו מלכתחילה לכאורה ההתגוננות מגיעה מצידו של המשיב ואחיו, בהמשך אדם אחר או חזו בידו של המשי ואז מתחילה קטטה בה גם המשיב ואחיו מותקפים על ידי אחרים הנמצאים במקום, כאשר המתלון, כך עולה מגרסת המשיב "....הוא אין לו משהו ביד, ולא הגיע להרוג אותי, למה התקרב אלי". כך גם עולה מהסרטון, שהמתלון לא נצפה עם כלי תקיפה בעוד המשיב והחשודים היו חמושים בנשק קר.

טענה נוספת של המבקשת היא שהמשיב יכול היה להימלט אולם בחר להשתמש בסכין על מנת לתקוף את הנוכחים במקום. מנגד, ב"כ המשיב טען שלולא פעל המשיב כפי שפעל הרי שהוא ואחיו היו מוצאים את מותם ו/או לחלופין נפצעים באורח קשה. ב"כ המשיב טען שבסיטואציה בה המשיב מצא עצמו לא יכול היה להימלט ואף אם יכול היה להימלט, נשאר על מנת להגן על אחיו מפני המוני האנשים המצוידים באבנים ובמקלות. עיון בסרטונים מראה שהגם שברגע נתון בו הוא ואחיו נמצאים האחד ליד השני, שניה לאחר הדקירה הנטענת השנים יכלו

להימלט, אולם, המשיב ואחיו בחרו להתעמת עם ההמון מתוך בחירה. זאת ועוד, נדגיש שהמתלון כלל לא היה עם נשק קר, כאמור מי שהיה מצויד בנשק קר היו המשיב והחשודים ואין להקל ראש בכך שהמשיב והחשודים היו אכן נתונים תחת סכנה מוחשית, אולם היו יכולים כפי שעולה מהסרטונים להימלט.

תנאי המידות - לפי לשון החוק, נדרש כי מעשה ההתגוננות היה "דרוש באופן מיידי" על מנת להדוף את התקיפה. תנאי זה בוחן את עיתוי המעשה, על שני היבטיו: על ההגנה להתבצע רק רגע שהמעשה דרוש באופן מיידי על מנת להדוף את התקיפה, ועליה להיפסק מרגע שלא נדרש עוד מעשה התגוננות על מנת להדוף את התקיפה [...]" [ראו : **עניין אלטגאוז**]. בעניין זה, נשאל האם פציעת המתלון נעשתה כיוון שהייתה דרושה באופן מיידי על מנת להדפו? מאחר שהמתלון הוא זה שדחף את המשיב לראשונה כעולה מהסרטונים, מוכן אני להניח שהמשיב פעל באופן מיידי להדוף את המתלון. עם זאת, גם לאחר תקיפת המתלון, שב המשיב מאחורי המכונית וניסה לתקוף את האחרים. קרי, גם לאחר שהמתלון חדל מתקיפתו המשיך המשיב לנסות לתקוף את האחרים כשיכול היה לברוח.

האם המשיב "הביא בהתנהגותו הפסולה" לתקיפתו על ידי המתלון, תוך שצפה מראש את אפשרות התפתחות הדברים" - הגם שהרקע לתקיפת המתלון היה התגרות המשיב ואחיו בתמימי, התפתחות הקטטה החלה כאשר יאזן אחז בידו של המשיב והמנוח הניף לעבר המשיב והחשודים מוט או אז הוציאו המשיב והחשודים כלי תקיפה. כעולה מהראיות לכאורה המשיב ואחיו הגיעו למקום כשהם מצוידים מראש בנשק קר, וכשהם מגיעים למקום הם מתחילים להתגרות בתמימי לו היה קשר רומנטי עם אחותם. בהקשר זה יודגש כי אחותם של המשיב ואחיו אף מתכתבת בזמן אמת עם תמימי ושואלת אותו אם אחיו הגיעו למקום וכשנענית בחיוב מפצירה במשיב שלא להתעמת איתם - היינו עולה כי לכאורה גם האחות ידעה מראש כי המשיב ואחיו מגיעים למקום על מנת להתעמת עם תמימי.

פרופורציה - האם קיים יחס ראוי בין הנזק שנגרם למתלון - נזק קשה וחמור - כתוצאה מהדקירה, ובין הנזק שהיה עשוי להיגרם למשיב. גם עניין זה תלוי בתשובה לשאלה האם המתלון איים מלכתחילה על המשיב. הפגיעה במתלון הייתה. כנלמד ממסמך כד', עולה כי המתלון הגיע כאשר האמנה היא דקירה במוות וכשמדובר בחבלה מסכנת חיים, פציעות העשויות ללמד גם הן, וכשלעצמן, על העדר מידתיות. אכן, לא תמיד קיימת הלימה בין חומרת הפציעה שנגרמה לבין עצמת הסכנה שנשקפה לתוקף הטוען להגנה עצמית, אך עדיין מדובר בשאלה רלבנטית מאוד בבחינת חלקו זה של הסייג. מיקום הפציעות, מציבות בפני המשיב משוכה גבוהה מאוד שיש לצלחו, עם זאת, יש להתייחס לכך שאף המשיב נחבל בעצמו. אציין באופן ברור כי גם המשיב כעולה מדבריו לעיל הבחין והבין כי המתלון לא אווז בנשק כלשהו ועל כן כאשר המתלון דוחף את המשיב הרי שהמשיב יכול היה לדחוף אותו חזרה אולם בחר לדקור אותו בסכין.

נחיצות - האם עמדה בפני המשיב אפשרות אחרת להדוף את התקיפה בדרך שפגיעתה פחותה. ושוב, מדובר בקביעה שתיגזר מהתרשמות בית המשפט מעדויות המעורבים באופן ישיר. כמו כן, יש לשקול כי עצמת הפגיעה מלמדת על כוונה לגרום חבלה קשה (אף צמיתה), וחריגה ביחס לתגרה.

סיכום של דברים

בענייננו, נדרש בירור מעמיק מול עדי הראיה, כמו גם התרשמות בלתי אמצעית מהמשיב והמתלונן בנוגע לאופן התרחשות האירוע. נתוני התיק מעלים כי קושי משמעותי ניצב בדרכו של המשיב להצביע על התקיימות תנאיו של הסייג לאחריות הפלילית, תנאים הנוגעים בין היתר לסכנה מוחשית, למידתיות, לפרופורציה ולנחיצות.

מנגד, לא ניתן להתעלם ממספר נתונים הפועלים לזכות המשיב. בין היתר, תקיפת המשיב והחשודים באלות, אבנים ומקלות, קיומה של פציעה בגינה נזקק לניתוח, כמו גם העובדה כי מדובר באירוע תכוף ומהיר- כל אלו עלולים להציב קושי בפני המאשימה.

בחינת החומר בתיק, באספקלריה של שלב לכאורי זה, תעלה כי התנאים המקימים הגנה זו לא מתקיימים באופן מלא.

ב. עילת מעצר

לטעמי לא יכולה להיות מחלוקת כי נסיבות ביצוע העבירות הנטענות, דהיינו חבלה כשעברין מזויין, והחזקת סכין למטרה לא כשרה כבר הן לבדן מקימות עילת מעצר בשים לב למסוכנות הנשקפת מהן. בנסיבות העניין מתקיימת עילת המסוכנות, הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ב) בחוק המעצרים, שלפיה "קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם". מסוכנות זו נלמדת מחומרת המעשים שעל-פי הנטען עשה המשיב. אף מתקיימת חזקת המסוכנות על-פי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) בחוק זה, מאחר שאחת העבירות שנטען שהמשיב עבר, נעשתה תוך שימוש בנשק קר.

כידוע, קיומן של ראיות לכאורה, בעבירות שנעשו תוך שימוש בנשק קר או חם, מקימות עילת מעצר. בפסיקה ענפה הוסברה והובהרה מידת המסוכנות העולה מהשימוש בסכין לפתרון סכסוכים, על השלכותיה השליליות של התופעה על החברה ועל הצורך במיגורה.

לא אחת נקבע לגבי עבירות חמורות מהסוג הנדון, כי "הכלל הוא, כי מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה להוכחת מעשה דקירה, לא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות" (בש"פ 139/10 **מדינת ישראל נ' מנור** [17.1.2010]), כבוד השופט י' עמית, פסקה 7 והפסיקה [שם]. כך במיוחד במקום שבו לחובת המשיב הרשעות קודמות רבות (שם וראו גם: בש"פ 748/10 **איסקוב נ' מדינת ישראל** [18.2.2010]), כבוד השופט י' עמית, פסקה 11 והפסיקה [שם]; בש"פ 1133/22 **סולימאני נ' מדינת ישראל** [23.2.2022]), כבוד השופטת ד' ברק-ארז, פסקה 10].

הדברים שנאמרו לעניין זה לפני שנים רבות יפים גם עתה. "ודרך אחת היא להודיע ברבים וידעו הכל: בהעדר

נסיבות יוצאות דופן במיוחד, מי שיעשה שימוש בסכין לפגיעה בחברו, דינו יהיה מעצר עד תום ההליכים. זה הכלל וזה יהיה אף דינו של העורר [בש"פ 2181/94 מיכאלי נ' מדינת ישראל (22.4.1994), כבוד השופט מ' חשין, פסקה 10].

וראו גם: "אדם שדקר את חברו כך לפתע, ללא כל סיבה נראית לעין, גם אם עברו נקי מרוב, קמה לו חזקת מסוכנות כבדת משקל. ספק אם יכולה להיות חלופת מעצר שתספק את הצורך להתגונן מפניו" [בש"פ 4162/06 איאיו-אורן אלמו נ' מדינת ישראל (31.5.2006)].

בעניינו של המשיב דן, מעבר למסוכנות הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירות, ראוי לציין כי למשיב עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות וכן תיק מבית משפט לנוער בו נקבע שביצע את המיוחס לו. הרשעתו האחרונה היא מיום 27.01.2015 בעבירת קשר להשגת מטרה אסורה ונדון לחודשיים וחצי מאסר בעבודות שירות. עיון ברישום הפלילי של המשיב מלמד שהמשיב הורשע בעבר בין היתר בעבירות ממין העניין וריצה מאסר בפועל לתקופות לא מבוטלות, כך שמסוכנותו של המשיב נלמדת אף מעברו הפלילי בגין עברו בעבירות האלימות בהן הורשע.

ג. חלופת מעצר

טרם אדרש לחלופת המעצר, אדון בטענה ב"כ המבקש שיש להורות על חלופת מעצר - עת החשוד ברצח שוחרר וטרם הוגש נגד כתב אישום. יובהר, שמעמד של החשוד ברצח שטרם הוגש נגד כתב אישום שונה ממעמדו של המשיב שכן מדובר בחשוד, ובכל מקרה הראיות נגד אותו חשוד שונות וטרם הבשילו לכדי הגשת כתב אישום. בניגוד למשיב, בעניינו הוחלט להגיש כתב אישום וכאמור לעיל אף קיימות ראיות לכאורה. מכל מקום, אף אם היה מדובר בנאשמים, הרי שעיקרון השוויון אינו חזות הכל, והעניין אינו נבחן בצורה טכנית ופורמאלית, וכשם שאין לאפשר אפליה שאינה מוצדקת בין דומים, כך אין לאמץ שוויון מלאכותי בין שונים [לעניין זה, ראו: בש"פ 8347/16 פלוני נ' מדינת ישראל (09.11.2016)].

עוד אציין כי חלופת המעצר אותה הציע ב"כ המשיב, שחרור המשיב למקום מעצר הבית בו שוהה אחיו החשוד ברצח באותו האירוע, לא תסכון. מדובר בחלופה שכלל אין להידרש אליה נוכח הסיכון לשיבוש הליכי חקירה שעודם מתקיימים בעניינו של אחיו של המשיב. במאמר מוסגר אציין ביחס לאירועים נשוא תיק זה כי המשיב ואחיו ברחו מהזירה והגיעו למשטרה שעות רבות לאחר האירוע והיו יחד כל זמן זה, כך לדבריהם, ועל כן לא ניתן לשלול שיבוש חקירה גם בהקשר זה.

כידוע, על פי מצוות המחוקק בית המשפט נדרש תמיד לבחון אפשרות שחרור של משיב לחלופת מעצר אשר תבטיח את תכליות המעצר ואת האינטרסים הציבוריים אותם הוא אמור לשרת ומנגד תביא לפגיעה פחותה ככל האפשר בזכויות המשיב שבשלב זה נהנה מחזקת החפות.

נקבע לא אחת כי יש לתור אחר חלופה, גם בעבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ובמקרים שבהם העבירות המיוחסות לנאשם חמורות, על בית המשפט לבחון אם חלופת המעצר הולמת והדוקה דיה יכולה לענות על המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, ואם זאת קיימת, יש להעדיפה. {סעיף 21(ב) לחוק המעצרים ; ראו גם בש"פ 993/17 סמטוב נ' מדינת ישראל (7.2.2017), בש"פ 4054/13 פטר נ' מדינת ישראל (17.6.2013)}.

ראו למשל דברי כב' הש' מלצר בבש"פ 3251/17 משהראוי ואח' נ' מדינת ישראל (11.05.2017):

"בדרך כלל ראוי לבחון חלופות גם מקום שמדובר בעבירות קשות ואפילו בעבירות המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית כבענייננו".

[בין היתר, ראו גם בש"פ 1523/16 מדינת ישראל נ' פרץ (29.02.2016) ובש"פ 2347/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.04.2016)].

אין אני רואה מקום לשלול על הסף בחינתה של חלופת מעצר בעניינו של המשיב, שיהיה בה להפיג ממסוכנותו, אם כי ולצורך קבלת החלטה מושכלת שתתבסס על נתוני המשיב, ותדלה את דפוסי התנהגותו, וכן לצורך בחינה מעמיקה של חלופת המעצר, מן הראוי לערוך בעניינו של המשיב חוות דעת של שירות המבחן. שירות המבחן יבחן בנוסף את נחיצות האיזוק האלקטרוני להגברת הפיקוח על המשיב.

ער אני לזמן הרב יחסית הנדרש לצורך הגשת תסקירים אולם במקרה זה אין אני רואה מנוס מכך. (הדבר נדרש גם על פי סעיף 22 (ג)(ב) לחוק המעצרים).

יובהר ויודגש היטב למשיב, כי בית המשפט טרם גיבש עמדתו הסופית ואין בעצם ההוראה להגיש תסקיר, להצביע על גיבוש עמדה או התחייבות שיפוטית לתוצאה זו או אחרת.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.